REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare d[i].
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 278. — Brașov, Joi 19 Decemvrie. — 1902.

Crisă în óra a două-spre-decea.

„Óra a două-spre-decea“ a sunat și încă afacerea pactului austro-ungar tot acolo stă, unde a stat. Dumineca miniștrii unguresci au plecat la Viena ca să facă, cum diceau, ultima încercare de-a stabili definitiv înțelegerea economică dintre cele două guverne dualiste.

După scirile sosite până în momentul când scriem, n'a succes nici acum înțelegerea, la care aceste guverne lucréză deja de cinci ani. Monarchia se află din nou în ajunul unei crise și eri se vorbea pretutindeni de dimisiunea cabinetului unguresc precum și a celui austriac.

Constatat este, că resultatul conferențelor ministeriale de Luni a fost negativ și că cei doi miniștri-președenți, după terminarea consfătuirilor, au declarat amêndoi, c'o înțelegere între ei asupra cestiunilor pactului este cu neputință.

Urmarea a fost, că atât ministru-președinte Szell, cât și colegul său austriac Dr. Koerber au alergat la corónă spre a-și face raporturile, și se presupunea, că fie-care din ei în legătură cu aceste raporturi despre nesuccesul stăruințelor lor, își va oferi demisiunea formală.

Demisionarea șefilor celor două guverne ar fi însemnat isbucnirea crisei celei mari, de care s'au tot temut în decursul anilor ultimi cercurile competente din Viena.

Deja alaltă-eri séră fù primit în audiență primul ministru unguresc, ér eri diminéță, după-ce Majestatea Sa a primit și raportul ministrului-președinte Koerber, s'a ținut la 11 óre consiliu de miniștri sub președința monarchului.

Acest consiliu a avut ca urmare, că după amédi miniștrii austriaci au ținut din nou sfat cu miniștrii unguresci și au continuat discuțiunile, ce le-au fost întrerupt în preséră.

Se vede că Majestatea Sa a intervenit din nou, ca să se amâne de-ocamdată isbucnirea crisei, căci sunt în joc și mari interese esteriôre. Mai vin apoi și complicațiunile, ce se pot nasce în urma unei crise în cestiunea reînoirei tratatelor comerciale. În fine nu puțin predomină situațiunea și faptul, că tocmai în momentele aceste petrece ministrul de esterne rusesc în Viena și de sigur n'ar fi bine ales momentul să dea curs tocmai acum unei crise interióre atât de grave.

Tóte aceste considerațiuni vor fi contribuit ca Majestatea Sa să încunjure de-ocamdată o decisiune, care ar pute să aibă consecențe greve imediate.

Încă nu scim décă nu s'a schimbat ceva în decursul dilei de astădi. Asemenea nu se póte sci încă sigur din care parte s'au făcut mai mari greutăți și s'au ridicat pretensiuni, cari au împiedecat stabilirea definitivă a înțelegerei. Oficioșii din Budapesta susțin din parte-le, că ministru-președinte Szell nu s'a abătut dela punctul de vedere, pe care a stat dela începutul tratărilor. Cam așa vor susține și oficioșii vienesi. Cine este dér de vină că nu se póte ajunge la un resultat favorabil?

Ar fi zadarnică încercarea a răspunde la acésta întrebare, când informațiunile, ce sosesc dela Viena, sunt așa de mance și nesigure.

Una se póte constata, că în cercurile politice ungare domnesce mare ingrijire, ca nu cumva cabinetul Szell să se retragă acum, când încurcăturile au ajuns la culme.

Coloman Szell trebue să stea la locul lui — dic diarele apropiate de guvern, — ori cât de multă abnegare i-s'ar cere, trebue să stea la postul său, căci décă dênsul va lăsa afacerea pactului încurcată, atunci crisa va deveni însutit mai mare, decât este acum înainte de retragerea sa. Să lupte dér mai departe Szell pentru paritatea deplină între Ungaria și Austria pe teren economic.

Acésta e adi dorința cercurilor politice și parlamentare din Budapesta.

Denunțarea convenției comerciale cu Italia. Am semnalat deja, că ministrul comun de esterne a denunțat convenția comercială cu Italia în tótă întregimea ei, ér nu numai clausa referitóre la vama pe vinurile italiene. În urma acéstei convenția încetéză cu diua de 31 Decemvrie 1903. Denunțarea acésta o constată și Agenția „Stefani“ din Roma, adăugând, că ministerul comun austro-ungar motivéză demersul său prin aceea, că și din punct de vedere internațional era imposibil menținerea clausei referitóre la vin peste terminul de 31 Decemvrie 1903.

Conferențele din Viena.

Am amintit în numěrul de eri, că conferențele ținute în afacerea pactului în diua de 29 Decemvrie, n'au avut nici un resultat. Étă ce se telegrafézà în privința acésta cu data de 30 Demvrie n.

Tratările se pot considera ca *naufragiate*. După-ce amêndoi șefii de cabinete s'au convins, că nu sunt prospecte de a cădé de acord asupra diferențelor, eri după amédi au întrerupt tratările, ér ministrul președinte Szell s'a dus în audiență la Maiestatea Sa, căruia i-a raportat asupra situației create în urma împotrivirei guvernului austriac. Koerber va fi primit în diua de 30 Decemvrie. Pe urmă va decide Monarchul.

În cercurile politice din Viena s'a respândit svonul, că Szell, având în vedere imposibilitatea de a ajunge la înțelegere cu guvernul austriac, *și-a dat dimisia*. Se vorbesce, că guvernul unguresc, având în vedere, că miniștrii austriaci, în loc să atenueze punctele de diferențe de până acuma, au presentat mereu noue pretensiuni, în ultimul consiliu de miniștri au discutat lipsa de prospecte a înțelegerii, și pentru casul când guvernul austriac ar ține morțiș la pretensiunile sale, a decis să-și dea *dimisia*. În vederea acesteia s'a presentat Szell la audiență și cu acelaș scop s'a presentat eri și Koerber la Majestatea Sa.

În diua de 30 Decemvrie la órele 11 a. m. s'a ținut în Hofburg conferență comună sub președența Majestății Sale, la care au participat din partea Ungariei *Szell* și *Lukacs*, ér din partea Austriei *Koerber* și *Böhm-Bawerk*. Conferența a durat o oră și jumětate. Înainte de conferența comună, ministrul președinte Szell a conferit o jumětate de oră cu ministrul de finance Lukacs și cu consilierul ministerial Popovici. La órele 2 p. m. ministrul președinte Koerber s'a dus la hotelul Sacher, unde au ținut din nou conferență cu ministrul președinte Szell și Lukacs.

„Bud. Hir.“ scrie, sub impresia scirilor din Viena, un articol în care îndémnă pe Coloman *Szell* să fie tare și neînduplecat și să nu demisioneze. „Coloman Szell — dice — trebue să stea la locul său, ori-câtă resignație l'ar costa rěmânerea. Trebue să rěmână în fotoliul spinos de president al guvernului, căci décă ar părăsi acum terenul, atunci crisa pactului ar fi de o sută de ori mai mare, decât acum înainte de retragerea lui“...

„Budapesti Napló“, al cărui redactor *Veszi Weisz* a mers și el la Viena, trimite diarului un articol în care referindu-se la tratările din 29 Decemvrie, scrie între altele:

„Tóte semnele arată, că lupta pentru pact a ajuns în fasa ultimă. Cestiunea întrégă s'a transpus de pe terenul tratărilor între cele două guverne, în cabinetul de lucru al Maj. Sale. Aici trebue să urmeze decisiunea. Guvernul unguresc a mers până la limita estremă a concesiunilor, el a chibzuit totul, a pus în cumpěnă tóte interesele țěrii, valórea neîndoiósă a comuniunei vamale și pericolele împreunate

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

File rupte dintr'un carnet.

— Septemvrie 1902.

(Visită la moș Toma Hontilă. — Colonisările din Nimigea. — Lână broscéscă bună de reumatism. — Procesul Momuloaiei. — Despărțire.)

O mică gustare oferită nouě de corpul profesoral, și apoi plecarăm cu trăsurile.

Despărțirea a fost fórte cordială.

În loc de șépte trăsuri însě, cu câte venirăm de la Bistrița, nu erau acuma decât două, căci Bistrițenii s'au întors acasă, ér noi mergeam direct la Beclean, spre a ne urma drumul cu trenul.

Eu ajunseiù într'o trăsură cu d-l Goldiș și cu moș Toma Hontilă, care fiind din comuna Mocod, prin care va trebui să trecem, a declarat, că „ne va da comitiva“, adecă ne va însoți până în comuna sa.

Ajunși aici, deși timpul ne era fórte měsurat, d-l Vulcan a declarat, că trebue să facem o visită lui moș Toma. „Nu putem trece, pe lângă casa unui om, care la 1848 și el a fost între tinerii, cari au dus trăsura lui Bărnuțiu în triumf — fără ca să întrăm la el“, dicea d-l Vulcan.

Și moș Hontilă s'a bucurat fórte mult de onórea, ce i-a făcut'o comitetul societății pentru fond de teatru.

„Stați, mě rog, să chem și pe baba mea“, dise moș Toma, și peste câte-va minute, étă că vine din grădină soția lui moș Toma.

Le-am strîns la amêndoi mânile și am plecat mai departe.

Drumul e din cele mai romantice. Alăturea de drum șerpuia Someșul mare, curat ca un rîu de munte. Dér satele sunt cam sěrăcăciόse și jidovii cam mulți. Décă se întêmpla să ne întîlnim cu vr'un car, acela de sigur era carul cu un cal al vr'unui jidov, cu o ladă mare în el, în care erau ouě. Tóte ouěle de prin comunele acestea le string jidovii și fac comerciu întins cu ele. Involuntar trebui să fac comparație între satele acestea și între satele frumóse din țéra Bârsei, unde casele mai tóte sunt de cărămidă, acoperite cu țigle. Nici nu cred să fie în tótă Transilvania comune așa frumóse cum sunt celea din țéra Bârsei.

La stânga drumului étă că zărim o comună, cu vr'o 25—30 de case făcute tóte după un model.

Era comuna Nimigia-unguréscă.

În comuna acésta trăia odinióră un nobil maghiar cu numele Földváry, care fiind dator la banca săséscă din Bistrița, acésta a pus mâna pe moșia lui Földváry și prin óre-care transacțiune a trecut în proprietatea advocatului sas Löw din Bistrița. Prin anii nouě-deci a cumpěrat statul acéstă moșie pentru suma de 70,000 fl. cu gândul, să coloniseze Ciangăi pe ea. Statul a parcelat în adevěr moșia, a zidit case și a început să importeze Ciangăi din Bucovina. Aceștia însě n'au voit să rěmână aici cu nici un preț. Colonisarea cu care s'au făcut încercări în diferite rênduri, n'a reușit. Nimigenii, cari încă sunt Săcui, dér vorbesc între sine românesce și cari se uitau cu gelosie la frății lor importați și favorisați, dic, că aceștia nu sciu cultiva pămêntul cum se cultivă pe la noi, sunt leneși și de aceea fug*).

Mě uitam la casele coloniștilor, probabil deșerte, și mi se împrospăta în minte nisce amintiri din Fălciu de dinainte de asta cu 5 ani.

În vacanța anului 1897 am petrecut vr'o patru săptěmâni în tîrgușorul Fălciu, lângă Prut, ca óspe al medicului veterivan Augustin Miescu, originar din Bănat.

Farmacia tîrgușorului o ținea în arendă un sas cu numele Artur Spech, care ca vechiu student german, s'a bucurat nespus, că are ocasiune a discuta cu un fost „conmiliton“. Bietul Spech era tuberculos și am mai avut de atunci o singură dată ocasie să stau cu el de vorbă în Bêrlad. Apoi s'a mutat din lumea acésta.

Era pe la sfîrșitul lui Iulie într'o di de Joi.

Cum stăteam de vorbă cu Spech în farmacie, de-odată intră un om cu biciul în mână, caii îi lăsase înaintea farmaciei în grija unui băiat palid.

— Să dai la mine buline de chinină, dise omul.

După vorbă și îmbrăcăminte l'am cunoscut îndată că e Ciangău.

— De unde ești d-ta? îl întrebaiù.

— Din Andrásfalva, Bucovina.

— Și ce faci pe aici?

*) Comunicat de d-l prof. Virgil Șotropa din Năsăud.

cu separațiunea. Având în vedere tóte acestea, el și-a făcut concesiunile... Acolo unde s'a oprit adĭ, el își împlântă piciorul și de acolo nu mai póte merge nicĭ un pas. Pactul pe care-l póte primi Ungaria, l'a oferit Col. Szell lui Koerber. Un pact însĕ, care n'ar fi acceptabil din parte-ne, nu i-se póte octroia nicĭ lui Szell, nicĭ altuia. Vrem sĕ ne înțelegem cu Austria, nu se va afla însĕ guvern în Ungaria, care sĕ capituleze înaintea pretensiunilor lui Koerber"...

„N. W. Tagblatt" scrie, că cu ocasia tratărilor de la 29 Decemvrie miniștrii ambelor state au fost siliți a constata, că nu pot afla modalitate pentru înlăturarea diferențelor și că sunt nevoiți a apela la forul mai înalt.

Călĕtoria contelui Lamsdorff.

— Ministrul de esterne al Rusiei a sosit alaltăerĭ séra, Lunĭ, în Viena. La gară a fost primit de ambasadorul rusesc *Kapnist* cu întreg personalul ambasadei, de consulul rusesc și de secretarul agenției bulgare.

Acésta este scirea laconică prin care se anunță sosirea lui Lamsdorff în Viena.

Călĕtoria acésta — după cum spune o telegramă din Viena — nu este alt-ceva, decât resultatul schimbului de vederĭ între *Lamsdorff* și *Goluchowski*. Visitele lui *Lamsdorff* la Niș și Sofia nu s'au făcut numai în numele Țarului, ci și pe basa înțelegerei cu Austro-Ungaria, Lamsdorff a fost așa dér și mandatarul lui Goluchowski. In Belgrad și Niș el n'a vorbit mult despre Macedonia, căcĭ Serbia n'are rol așa de mare aicĭ, și se pare că scopul principal al visitei la Niș a fost, sĕ învite pe regele Serbiei a face o visită curții rusescĭ. In Sofia dimpotrivă. Aicĭ, deși fórte reservat, dér cu multă *bunăvoință* a primit pe Macedonenĭ.

Programul ministrului rusesc de esterne — urméză telegrama — este cea mai intimă înțelegere cu Austro-Ungaria. Insușĭ Lamsdorff a declarat, că relațiile dintre cele douĕ puterĭ sunt astădĭ din cele mai bune. Influența în Balcanĭ vré Lamsdorff s'o împartă așa: Rusia sĕ-șĭ valideteze influența în Bulgaria, Austro-Ungaria în Serbia. Deja de mult contele Lamsdorff a dat Serbiei sĕ înțelégă, că ea trebue sĕ întrețină bune raporturĭ cu Austro-Ungaria. In Viena li-ar păré bine, decă Țarul ar primi părechea regală sêrbéscă. Mai departe, scopul Rusiei este, sĕ *consolideze Bulgaria*, fiind-că imigrarea elementelor macedonene îĭ sunt spre mare stricăciune. Din armata bulgară 30% sunt macedonenĭ; proporția acésta este și în administrația statului, și asta a fost causa că guvernul bulgar n'a putut suprima cu destulă rigóre uneltirile macedonene. Contele Lamsdorff caută modalitatea, ca sĕ satisfacă pe cât e posibil pretensiunile Bulgariei asupra Macedoniei, menținĕnd status quo, care n'ar fi de loc atins, decă Macedonia ar căpĕta *guvernator creștin.*

*

Intr'aceea e de interes sĕ scim, cum judecă pressa rusésca privitor la înțelegerea ruso-austriacă. *„Novoie Vremja"*, dĭar, care stă apróре de contele Lamsdorft, scrie următórele:

„Pressa austro-ungară dă o mare importanță înțelegerei ruso-austriace, deși problema ei e neînsemnată, adecă a susține *de ocamdată* status quo. Orĭ-ce altă interpretare, este tendențiósă. Pentru liniștirea Slavilor din Balcanĭ, trebue sĕ declarăm, că înțelegerea acésta are marginĭ și că ea nu e câtușĭ de puțin periculósă pentru ei. Călĕtoria lui Lamsdorff *servesce esclusiv dreptele lor pretensiunĭ"*.

*

E de ramarcat, că noul ambasador german la Viena, contele *Wedel*, își ocupă postul tocmai acum din incidentul sosirei lui Lamsdorff în Viena. Din împrejurarea acésta s'ar puté conclude, că la inițiarea acțiunei balcanice se intenționéză și dobêndirea sprijinului Germaniei. Și fiind-că Germania e pe partea Turciei, se crede că Lamsdorff nu va propune mĕsurĭ, carĭ s'ar opune voinței Germaniei.

Revoluție în Maroc.

In Iunie 1894 a murit Sultanul Marocului *Muley Hasan*. Printr'o intrigă bine succesă, i-a urmat în domnie fiiul sĕu cel mai tînĕr *Abdul Azis*, ér nu fiul cel mai în vîrstă *Muley Mohamed*. Lucru firesc, că acesta s'a resculat contra fratelui sĕu, a fost însĕ învins și aruncat în închisóre. Tînĕrul Sultan proiectase reforme europene, din care causă și-a atras ura supușilor. In secret s'a pregătit rĕscóla contra Sultanului reformator. Rĕscóla a și isbucnit, îndată ce și-a aflat un conducĕtor în persóna unui militar viclén cu numele *Omar Zarhuni*. Acest Omar vestise, că el e succesorul lui madi și promisese, că va secera victorie în contra Sultanului și va porni *rĕsboiul sfânt* în potriva necredincioșilor. Sultanul fù declarat de apostat, pentru-că ține cu Europenii. Și fiind-că Omar Zarhuni séménă cu Muley Mohamed, mulțĭ credeau că el e fiiul fostului Sultan, căruia i-se cuvine tronul. Omar Zarhuni și-a dat numele de *Bu Hamara.*

Sub stindardul lui Bu Hamara s'a adunat îndată popor în numĕr mare. In 3 Nov. Bu Hamara fù bătut, în curĕnd însĕ norocul se întórse pe partea lui, așa că la 29 Nov. raportă o victorie, și de atuncĭ începĕnd revoluția se întinde într'una.

Centrul rĕscólei este orașul Tazza. *Bu Hamara* are aicĭ curte regulată și de douĕ orĭ s'a ciocnit cu Abdul Azis sub zidurile orașului. După prima ciocnire Abdul a fost silit sĕ se retragă în Fez. Intărindu-șĭ trupele, el mai făcù o încercare de a ocupa Tazza, dér la 22 Decemvrie fù bătut rĕu și cea mai mare parte din ómenii lui au desertat în tabĕra lui Hamara.

Rĕsculații se pregătesc sĕ dea năvală contra orașului Fez, care se prevede că va cădé în stăpânirea rĕsculaților. In Fez sunt puținĭ soldațĭ și zidurile orașului fiind în stare de tot rea, nu vor puté sĕ resiste năvalei inimice.

SCIRILE DILEI.

— 18 (31) Decemvrie.

„Căpitan de poliție patriotic". Sub titlul de mai sus dĭarul „M. Szó" scrie următórele: Industriașii românĭ din Turda aveau de gând mai deunădĭ sĕ dea o representație românéscă. In privința acésta au înaintat o petiție căpitanului de poliție, acesta însĕ a refusat a primi petiția, declarând, că la o autoritate maghiară nu se pot adresa, decât petiții în limba maghiară. De asemenea nicĭ aclusele nu pot sĕ fie decât unguresci. Prin urmare a dat aranjorilor pretenția avisul, sĕ presente piesa alăturată în limba română, în traducere verificată maghiară. Până ce nu vor face acésta, nu le va permite sĕ dea representația. —„Ĕtă un esemplu — dice „M. Szó" — pe care ar trebui sĕ-l imiteze tóte autoritățile maghiare din ținuturile locuite de naționalitățĭ!"

Proces de pressă. Scim că contra d-lor Lutz *Korodi*, Dr. Francisc *Liess* și Dr. Iulius *Orendi* s'a fost intentat proces de pressă pentru nisce articole apărute în „Kronstädter Zeitung". D-nii amintițĭ au făcut oposiție contra acusării, invocând între altele și motivul, că procesele sunt stinse din causa prescripției. Camera de acusare de la tribunalul din Tĕrgul Mureșului a dat loc esceptiunilor. Procurorul însĕ a apelat contra decisiunei. „Magyar Polgar" din Clușiù aduce acum scirea, că Tabla regéscă s'a ocupat sĕptĕmâna trecută cu afacerea acésta și a schimbat decisiunea tribunalului, punĕnd în stare de acusă: pe d-l Lutz *Korodi* pentru delictul agitațiunei comis în douĕ rĕndurĭ, pe Dr. *Liess* și Dr. *Orendi* de asemenea pentru delictul agitațiunei, și a transpus afacerea la Curtea cu jurațĭ pentru pertractare principală (finală).

Distribuire de vestminte și încălțăminte. Dumineca viitóre la 2 óre p. m. se vor împărți în sala festivă din edificiul școlelor române din loc din partea comitetului parochial de la biserica sf. Niculae din Scheiù și din partea comitetului Reuniunei femeilor române din loc, haine și încălțăminte la copiĭ săracĭ de la școlele române din loc. Ar fi de dorit, ca onor. public, sĕ asiste cât de numeros la acéstă festivitate umanitară.

D. I. Frigător, despre care am amintit, că a lăsat prin testament mai multe legate orașului Galațĭ pentru scopurĭ de binefacere, după cum suntem informațĭ s'a gândit și la bisericele din Brașov. Cu acéstă ocasiune rectificăm scirea adusă în numĕrul 268 al „G. Tr." în care s'a dis, că repausatul filantrop ar fi originar din Sĕcele. D. I. Frigător s'a născut în Brașov (Scheiù pe Tocile).

Renunțarea archiducelui Leopold Ferdinand. Oficios se confirmă scirea, că Maj. Sa a primit renunțarea archiducelui *Leopold Ferdinand* la titlul de archiduce, la rangul și dignitatea ce o avea până acum. I-s'a permis însĕ sĕ pórte numele de Leopold *Wöfling*. — Se telegrafézā tot-odată din Viena, că nu se va realisa speranța fostului archiduce, de a căpĕta el averea lui Ioan *Orth*, care a lăsat ce e drept un testament, acesta însĕ este pecetluit și nu se va desface decât după anumit timp.

Licitarea unei averĭ bisericescĭ. Comunitatea bisericéscă a Sêrbilor din Melencze (Bănat) trebue, că a ajuns în marĭ încurcăturĭ financiare, căcĭ în ultimul numĕr al foii oficiale la rubrica „Licitațiunilor" vedem, că averea bisericéscă este pusă la licitație pe dĭua de 17 Ianuarie pentru datoriile, ce le-a făcut în sumă de apróре 100.000 cor. la diferite persóne și institute financiare.

Patriarchul și Macedonia. Se telegrafézā din Constantinopol: Patriarchul ecumenic a trimis instrucțiunĭ telegrafice Metropoliților grecĭ din Macedonia, ca sĕ mențină liniștea în populațiunea grecéscă. Un documentat memoriu al patriarchului va fi înmânat porței și ambasadorilor străinĭ, pentru reformele ce trebuesc acordate Traciei, Macedoniei și Epirului, și în general tuturor.

Deputatul naționalist sêrb *Ljubomir Pavlovicĭ* a fost scos din partidul radical sêrbesc, pentru-că în ultimele alegerĭ sinodale a luat posiție contra partidului și a lucrat pentru partidul liberal sêrbesc de sub conducerea lui Dr. Polyt.

Populațiunea Rusiei. Biuroul statistic din Petersburg, în urma recentelor anchete, a stabilit la cifra de 20.000.00 crescerea anuală a populațiunei din Rusia. Numĕrul celor ce emigrézā se cifrézā la 10.000 pe an. Calculându-se pe aceste date, s'a ajuns la conclusia, că peste douĕ-decĭ

— Am venit la lucru la moșia Berezeni.

— A cui e moșia?

— O ține Abeles din Zimnicea în arêndă și are administrator pe Rosenfeld, care în fie-care an aduce sute de lucrătorĭ ungurĭ din Bucovina.

— Și cât vĕ plătesce?

— Lucrătorii sunt angajațĭ pe 47 dile și pe lângă întreținere li-se plătesce pentru acest timp 30 fiorinĭ. Eu sunt însĕ cu carul și câștig mai mult.

— Cât câștigĭ d-ta?

— Câte 7—8 lei pe dĭ.

— Va sĕ dĭcă d-ta ești din Andrásfalva?

— Da.

— Și de ce religie eștĭ d-ta?

— Reformat.

— Eștĭ Ungur?

— Da.

— Cum te chiamă?

— Katona István.

— Pentru cine cumperĭ chinină?

— Pentru băiatu ăle, care sufere de frigurĭ.

— Și nu ți-e dor de Ungaria? Am audit, că mulțĭ au fost dușĭ și colonisațĭ acolo?

Omul deveni mai comunicativ și vedeam din vorbele lui, că-i om cu carte și umblat în lume. El dise:

— Da, au fost dușĭ mulțĭ si se vor mai duce. Uite tocmai eu am fost cu alțĭ doi tovarășĭ la Budapesta și am vorbit în persónă cu Banffy în cestia colonisației. Apoi am fost la *Nimigia-ungurésca*, unde ne aștéptă gata 27 de case de cărămidă pe carĭ ni-le-a zidit guvernul. Au venit și la noi la Andrásfalva doi domnĭ, carĭ au făcut recensĕmĕntul averilor nóstre. Tare mĕ muncesce dorul sĕ mĕ duc acolo...

Trecĕnd pe lângă Nimigia, mi-am adus aminte de Katona Istvan din Andrasfalva, cu care am stat de vorbă în farmacia lui Spech din Fălciu.

Ore și-o fi vĕdut visul cu ochii? O fi el óre în Nimigia acuma? Orĭ va fi preferit în urmă sĕ rĕmână în Andrasfalva și sĕ câștige la Berezeni într'o vară cu carul cu caii câte 300—350 lei?

Mi-am pus mai deunădĭ întrebarea: Unde sunt resultatele activității lui Banffy?

Astădĭ le-am vĕdut în Nimigia în chipul a 27 de case de cărămidă, zidite „după model unitar". Cam slabe resultate după atâta cheltuială și sbucium!

Intr'aceea ne apropiam de Beclean.

Rĕmânĕnd singur în trăsură cu d. Goldiș, am întreținut o conversație din cele mai interesante asupra lui Gorki, Tolstoi și alțĭ scriitorĭ modernĭ, precum și asupra direcțiilor moderne în literatură și artă, ca secesiunea, simbolismul etc.

* * *

In gara de Beclean, un domn se apropie de mine și mĕ salută:

— Par-că v'ași cunósce.

— Nu-mĭ aduc aminte.

— Eu sunt V. N. din Letca.

Nu-l vĕdusem pe d-l V. N. de o sumedenie de anĭ. Și îl scieam paralisat, așa că nu putea umbla, de cât în cârjĭ.

— D'apoi că te scieam bolnav, schilod! Cum se face, că te vĕd acuma umblând, ușor ca un iepure?

— Da, am suferit anĭ de dile de reumatism. Am încercat fel de fel de medicamente și băi și n'au folosit nimica. In cele din urmă am apelat la sfatul babelor și mi-a spus una, sĕ-mĭ înfășor membrele suferinde cu *„lână broscéscă"* așa udă și rece, cum se scóte din tĕu. Și am făcut așa. Imĭ înfășuram séra piciorul și îl lăsam așa înfășurat tótă nóptea. Repețind cura acésta de vr'o 4—5 orĭ, m'am tămăduit, așa cum mĕ vedĭ.

N'am audit nicĭ eu și n'au audit nicĭ alții, pe cățĭ i-am întrebat, de acest mijloc poporal atât de eficace în combaterea reumatismului, și decă i-am dat loc aicĭ în aceste „file rupte" este, pentru-că sĕ fie de folos celor, ce sufer de reumatism.

— Dér cum se face, domnule, că vorbescĭ românesce atât de corect, apróре ca în România? îl întreb mai departe pe consĕteanul meu.

— Am stat în Bucurescĭ mai doi anĭ, fiind interesat în procesul de milióne, cunoscut sub numele procesul de moștenire al „Momuloaiei".

— In acest proces sunt interesațĭ mulțĭ și din alte părțĭ. Spune-mĭ, te rog, în ce legăturĭ stai D-ta cu procesul Momuloaei?

— In legăturĭ fórte de apróре. Adevĕrații și singurii moștenitori, după dreptate, suntem numai noi. Nevastă-mea e nepóta lui Timofte din Curtuiușel. Acest Timofte era în serviciu la moșia unui domn din Zelau, unde s'a căsĕtorit cu o Unguróică. Din Zelau s'a mutat în Bănat, din Bănat la Brașov, din Brașov la Sibiiu

de anĭ va fi un spor de aprópe 50.000.000 de suflete, ér peste 40—50 anĭ, populațiunea Rusiei va fi îndoitul celei de astăḑĭ.

Esposiție de păpușĭ. Principii moștenitorĭ ai României și micii principĭ Carol și Elisabeta au visitat Sâmbătă esposiția de păpușĭ ai Societății de binefacere „Tibișoiu“. Mica principesă Elisabeta pusese ochii pe o păpușe și nu mai voia sĕ plece de lângă ea. Adresându-se mamei sale, a cerut sĕ-i cumpere obiectul dorit. O dómnă patronésă, care era de față, se grăbi sĕ-i facă plăcerea micuței și-i dădù păpușa. Principele Carol, întrebat, décă îi place esposiția, făcù următórea reflecție care provocà hazul celor presențĭ: — „Imĭ plac păpușile, dér le găsesc prea scumpe“.

Gróznic naufragiu. Din Atena sosesc amĕnunte asupra grózniculuî naufragiŭ al vaporului „Parthenon“. Vaporul de un tonagiu de 1200 tone, plecase dintr'un port rusesc cu o încărcătură de cereale și un mare numĕr de pasagerĭ Cefalonienĭ carĭ se întorceau în patrie, pentru a petrece sĕrbătorile Crăciunului. In mijlocul Mărei Negre, vaporul a fost surprins de furtună și cu tóte sforțările căpitanului, a căḑut pradă valurilor furióse. Toțĭ pasagerii și echipagiul s'a înecat.

Mâncațĭ de lupĭ. Pe lângă numerósele victime ale gerului — mai numeróse ca în nicĭ un alt an — avem de înregistrat, iérna acésta și morțĭ mult mai tragice, ómenĭ căḑuțĭ pradă haitelor de lupĭ flămânḑițĭ. In județul Iașĭ, în comuna Galata doi slugitorĭ ai altarului, un preot și un dascăl, venind cu căruța la Iașĭ, au căḑut victime voracității sângerósełor fiare. Din Tulcea se anunță, că trei membri din comisiunea prefacerei rolurilor de contribuțiunĭ, surprinșĭ de o haită de lupĭ între Isaccea și Văcărenĭ, au fost sfâșiațĭ.

O aventură interesantă i-s'a întêmplat mai deunăḑĭ generalului *André*, ministrul de rĕsboiŭ frances. Ministrul a asistat într'un oraș din Bretania la desvĕlirea unui moment. In timpul serbării a fost o plóie teribilă, așa că ministrul a fost udat până la piele. După serbare. colonelul învită pe general în casa sa, sĕ se odihnéscă și sĕ-șĭ usuce hainele, ceea-ce era necesar, fiind-că generalul voia sĕ călĕtorêscă mai departe. Ministrul de rĕsboiu primi cu plăcere învitarea și petrecù cât-va timp în casa colonelului. După-ce a plecat însĕ ministrul, soția colonelului, o damă fórte evlaviósă, aduse o găletă de aghiasmă, cu care a stropit tótă casa, „spre a isgoni pe diavolul, care de sigur a întrat în casă odată cu generalul.“ Istoria acésta s'a întêmplat în Bretania. unde de când cu închiderea școlelor congreganiste populația; în adevĕr are credința, că guvernul este aliat cu Satana.

---

din Sibiiu a trecut în România, unde ținea un birt. De atuncĭ sunt mulțĭ anĭ. Din căsĕtoria cu Unguróica i-s'a născut o fată de frumusețĕ rară. Un italian fórte bogat cu numele *Momulo-Cardini*, trecĕnd odată pe la birtul luĭ Timofte, s'a amoresat de fată și a luat-o în căsĕtorie. Copii n'au avut. Momulo a murit. Pe urmă a murit și Momuloie și a rĕmas averea cea m re pradă advocaților. Cine scie în a cui mână va ajunge în cele din urmă!

I-am urat consĕteanului meu noroc la moștenire. Cine scie! Póte din milióneIe acelea vor ajunge câte-va mii și pentru zidirea unei bisericĭ de piétră în Letca?

Intr'aceea sosirăm la Dejiŭ.

Cu regret m'am despărțit de membrii comitetului și nu fără óre-care înduioșare mi-am luat rĕmas bun de la d-l Vulcan, a căruĭ răbdare, bun umor și entusiasm am avut ocasiune a-le admira de atâtea-orĭ în aceste 3—4 ḑile.

— La revedere! Insĕ nu peste 16 anĭ!

Trenul plecà spre Clușiŭ, ducĕnd comitetul, ér porniiŭ peste o jumĕtate de oră spre casă.

Delaletea.

Vis îngrozitor. O fóie medicală germană scrie: „In München o păreche de logodnicĭ ședea pe o bancă într'o grădină și fantasa la lumina lunei. Logodnica plecà pentru un moment, ér logodnicul ațipi pe bancă. Și îl chinuia un vis oribil. Visa, că era condamnat la mórte, vedea pe popa cu crucea în mână, însoțindu-l la locul de pierḑare.... sosise la ghilotină... Atuncĭ întorcĕndu-se logodnica, i-a pus mâna ușor pe céfă. Tînĕrul fù lovit de apoplexie și nu avù decât atâta timp sĕ-șĭ spună visul, apoi muri.

Tren înzăpădit. Un tren, care circulă între Galiția și Ungaria, a stat timp de 18 óre în zăpadă. Cei 100 călĕtorĭ, carĭ ocupau vagónele, au trebuit sĕ aștepte timp de 18 óre până când muncitorii au liberat trenul de troenii ce îl năpădiseră.

Carĭ sunt cele mai frumóse șése virtuțĭ ale femeii? Acéstă întrebare a fost pusă acum de curĕnd de către două ḑiare din Paris. Unul dintre ḑiare este: *„La Presse“*, ér celălalt: *„Femina“*. Cetitorii primului ḑiar sunt în mare parte bărbațĭ, ér ai celui de al doilea femei. De aicĭ și deosebirea rĕspunsurilor: Cetitorii ḑiarului „Presse“ au rĕspuns la întrebarea de mai sus: 1) Fidelitatea, 2) Crutarea, 3) Bunătatea inimei, 4) Iubirea de ordine, 5) Modestia, 6) Milostenia. Ér cetitórele ḑiarului „Femina“: 1) Bunĕtatea inimei, 2) Sacrificarea de sine, 3) Blândeța, 4) Iubirea de ordine, 5) Moralitatea, 6) Milostenia

O representație musicală-teatrală urmată de dans va aranja tinerimea de pe Valea-Bârgăului, Vinerĭ în 9 Ianuarie 1903 (a 3-a ḑi de Crăciun) în sala cea mare a hotelului comunal din Borgo-Prund Inceputul la $6^1/_2$ óre séra. Prețul de întrare: de persónă 2 cor., în familie 1.60 banĭ. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea copiilor săracĭ de la școla fundațională din loc. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțămită.

Programa: 1) „Codrule“, (Revedere) poesie de M. Eminescu, musică de A. Eliade, cântată de d-șóra Leontina Beșa, acompaniată la pian de de d-șóra Victoria Candale. 2) „Piesă la pian“ (4 mânĭ) esecutată de d-șórele Ida Wokalek și Hilda Wachsmann. 3) „Mórtea lui Fulger“, de G. Coșbuc, declamată de d-șóra Leontina Beșa. 4) „Craiŭ nou“, de C. Porumbescu, solo, esecutat la pian de d-șóra Victoria Candale. „Harță Rezeșul“, operetă comică într'un act de V. Alexandri.

Concert. Musica comunală va da în ḑiua de anul nou apusean un concert în sala de la hotelul *„Europa“* sub conducerea capelmaistrului Max Krause. Program variat. Inceputul la órele 8. Intrarea 60 banĭ.

Un pianino de Hoffmann, aprópe nou de tot, se află de vêndare. Detailii se pot afla la administrația fóiei nóstre.

In magazinul de încălțăminte I. Sabadeanu *Brașov, Strada Porții* **Nr. 10** care de 34 anĭ se bucură de un *renume bun* și care posede un mare sortiment (alegere) de încălțăminte solidă și modernă, de tóte soiurile pentru domnĭ, dame și copii, de iérnă și de vara, se póte procura încălțămintea cu *prețurĭ reduse, fórte ieftin*, gata precum și după mĕsură. Pentru soliditate garantéză firma.

Cultura apusénă și națiunile Orientului.

Când Landsdowne, secretarul de stat engles, mai deunăḑĭ ḑicea, că națiunile Orientului îșĭ tem cultura lor națională și din causa acésta urĕsc Apusul, n'a spus altceva, decât ceea ce formulase mai de mult culturhistoricul Hellwald, când a ḑis, că cultura Europenilor este creată de Europenĭ numai pentru Europa, și numaĭ pentru Europa este binefăcĕtóre, ér pentru tóte celelalte este fatală și stricăciósă.

Sute de esemple se citéză despre popórele carĭ au perit, îndată ce le-a atins vêntul miasmatic al civilisațiunei apusene. Căcĭ civilisațiunea apusană nu întră la națiunile Orientului cu calitățile sale bune, ci numai cu degenerările, vițiile, prostiile și vanitățile sale.

Despre Osmanĭ s'a constatat d. e. faptul, că importarea ideilor din Apus a produs stricăciunĭ enorme, carĭ au prefăcut imperiul odinióră puternic al Osmanilor într'un cadavru.

Până acuma Japonesii erau singurii din rassa inferiórĕ „mongolă“, carĭ la aparență au putut suporta fără desavantaje contactul cu civilisațiunea Europei apusene; în realitate însĕ și Japonesii sufer de disoluție internă. Persianii, Siamul, China, abia acuma întră mai de aprópe în contact cu Europa, și o vor păți probabil tot așa cu popórele Indiei anterióre.

Civilisațiunea din Europa apusénă este causa disoluției și otrăvirei de sânge, ce se rĕspândesce din ce în ce mai mult în Asia, America și Australia. Culturile Japoniei și Chinei, a Iranului și Indiei, a Aztecilor și Peruanilor aveau tot așa dreptul lor de esistență, ca și civilisațiunea din Europa apusénă. Motivul, pentru care Apusenii noștri nu vor a recunósce tóte aceste culturĭ e că caută a le înlocui cu propria lor cultură, este că omul însușĭ este mĕsura tuturor lucrurilor, prin urmare numai o civilisație în sensul apusan póte sĕ-l mulțuméscă pe Europeanul apusan și póte sĕ mulțuméscă pretensiunile create prin propria sa evoluție.

De aceea îi vedem pe Europenii apusenĭ rupĕnd pretutindenea barierile, pe carĭ le-au ridicat popórele Orientului, spre a se feri de contactul cu Europenii, pentru ca sĕ se pótă desvolta după felul lor național. Felul lor de a fi însĕ nu e felul european, și de aceea Europenii din Apus au cel mai viu interes ca felul lor sĕ câștige din ce în ce mai mult teren, indiferent, décă acesta este folositor séu nu popórelor orientale.

Popórele orientale ar puté face progres în felul lor, fără sĕ apeleze la cultura europénă. Europenii însĕ nu recunosc de progres ceea ce se face fără concursul lor. — (Din „P—r“)

Necrolog.

Inconsolabilii: Elisa G. Grossu, Alexandru și Argentina Grossu cu copii, Aurelia și Constantin Lupescu cu copii. Elena și Iancu Mețianu, Dumitru și Ecatherina Grossu cu copii, Elisa C. Djuvara, Aurelia și Luca Constantin, Ion C. Djuvara, Amelia Portocală și copii, Paulina și Const. Iarca cu copii. Cornelia și N. Bădescu-Roșiorĭ, Ion Perlea, Victor și Margareta Perlea, Maria și Grigore Coipan, Constantin și Susana Vrânceanu au durerea a anunța pierderea prea iubitului lor soț, frate, ginere, cumnat, nepot, unchiŭ și vĕr

George I. Grossu

ofițer al Corónei României

încetat din viață în Brăila astăḑĭ, 9 Decemvrie ora $6^1/_2$ p. m., în etate de 47 anĭ.

Inmormêntarea a avut loc în cavoul familiei din comuna Viziru, în ḑiua de 11 Decemvrie ora 2 p. m.

Adresăm familiei rĕposatului sincerele nóstre condolențe!

ULTIME SCIRI.

Nitra, 30 Decemvrie. Tribunalul a publicat astăḑĭ sentința, conform căreia Ioan *Valasek* a fost condamnat pentru „agitație contra statului“ la *trei lunĭ închisóre de stat și 300 coróne amendă.*

Viena, 30 Decemvrie. Contele *Lamsdorff* a conferit aḑĭ cu *Goluchowski* timp de o oră. La $1^3/_4$ Lamsdorff a fost primit de Maj. Sa la palat. Séra la 6 s'a dat un prânḑ în onórea lui Lamsdorff la palat.

Viena, 30 Decemvrie. Intr'un interview ce l'a avut un corespondent al ḑiarului *„Zeit“* cu maestrul de ceremonii *Savinsky*, care a însoțit pe Lamsdorff la Viena, acesta a declarat, că scopul călĕtoriei cancelarului la Niș și Sofia a fost sĕ determine statele balcanice a ajutora pe Turcia în lucrarea ei de pacificare, pentru-ca astfel sĕ se prevină încurcăturile, carĭ se vor reînoi acum în formă mult mai violentă decât altă-dată. El a mai declarat, că Lamsdorff e pe deplin mulțumit de resultatul de până acum al călĕtoriei sale.

Sofia, 30 Decemvrie. Lamsdorff a dat următorul rĕspuns unei delegațiunĭ a emigranților din Macedonia: „Vĕd, că stările în Turcia, dér mai ales în Macedonia, sunt insuportabile. Vĕ asigur, că *în curĕnd se va ameliora sórtea d-vóstrĕ*“. Când delegația a rugat pe Lamsdorff, ca Rusia sĕ nu se mulțuméscă cu reformele ce vrĕ sĕ le întroducă Turcia în Macedonia, Lamsdorff a rĕspuns, că *acum sunt zadarnice orĭ-ce reforme.*

Petersburg, 30 Decemvrie. *„Swiet“*, ḑiarul lui Komaroff, încuragiéză pe Slavii din Balcanĭ cu următórele cuvinte: *„Diua când vețĭ fi liberĭ și unițĭ, nu e departe. Fițĭ gata“.*

Diverse.

Cât câștigă fie-care Suveran. Șefii de stat primesc o dotație anuală, séu listă civilă, a căreĭ sumă de multe-orĭ nu este proporțională cu întinderea statului, peste care guvernéză.

S'a făcut socotéla, că împĕratul Rusiei *primesce pe fie-care minut 405 francĭ.* Impĕratul Austriei 176 fr., regele Italiei 108 fr., împĕratul Germaniei 88 fr., regele Angliei 76 fr., Regele Spaniei 72 fr., regele Suediei 48 fr., regele Bavarie 40 fr., regele Saxoniei 24 fr., regele Belgiei 24 fr., al Danemarcei 18 fr., al Wurtembergului 16 fr., președintele Republicei 9 fr., Regele României 8 fr., al Greciei 8 fr., al Serbiei 8 fr., președintele Statelor-Unite 2 francĭ.

Literatură.

Din composițiunile pline de melodii românescĭ ale mult regretatului compositoromân *Ciprian Porumbescu*, tipărite și edate în edițiunĭ poporale de d-na Mariŏra *Rațiu* născută Porumbescu, se află de vêndare la Tipografia nóstră următórele piese:

„Imn de urare“ cu două vocĭ, *„Hora Prahovei“*, *„A căḑut o rază lină“* cu voce, *„Fluturaș de nópte“* polcă. *„Frunză verde mărgărit“* cânt poporal, *„Pe câmpiile Stupcei“* polca mazurca, *„Fata popii“* cânt poporal. Fie-care bucată costă 50 b. plus 10 banĭ porto. *„Basme Iașene“* vals, 1 cor. 50 b. plus 10 banĭ porto. *„Potpouriu“*, *din opereta „Crai nou“* 3 cor. și *Ouvertura din opereta „Crai nou“* 1 cor. 50 banĭ plus 10 banĭ porto.

„Cuvêntărĭ bisericescĭ de Massillon“ traduse din originalul frances de *Ioan Genț* protopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-mare. — Deja la 1898 apăruse în Oradea mare cartea cu titlul de mai sus care cuprinde 17 predicĭ de ale vestitului orator eclesiastic frances. Predicile sunt împărțite de traducĕtor după *anul bisericesc resăriten*, și fie-care este pusă la acea Duminecă séu sĕrbătóre, cu a căreĭ evanghelie se potrivesce predica. Un volum elegant de peste 400 paginĭ în 8° cu portretul lui Massilon. — Traducerea se distinge printr'un limbagiŭ ales. — *Prețul 5 coróne* (6 Lei 50) plus 30 banĭ porto.

„Cartea Dureriĭ“ de Emil Bougaud, tradusă din originalul frances de Iacob *Nicolescu*, editura lui Dr. E. *Dianu*. Timișóra 1895. O cărticică de mângăere sufletéscă, care costă legată 3 corone (plus 10 banĭ porto).

Sosițĭ în Brașov.

Pe ḑiua de 30 Decemvrie.

Europa: D-na Scurtu, Azuga; D. Rațiu, funcționar de bancă, Sibiiu, Dr. de Hoor Tempis profesor Pesta; Seidl, comerciant, Viena.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***

Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Convocare.

Domnii acționarĭ ai cassei de economii „ARMONIA“, societate pe acțiunĭ, se invită prin acésta la

Adunarea generală estra-ordinară,

care se va ținé la Cincul-mare, **în 20 Ianuarie 1903** st. n. înainte de amėḑĭ la 11 óre, în localul societății.

Obiectele:

1) Intregirea statutelor în sensul resoluțiunei tribunalului reg. de dato 20 Noemvrie 1902 nr. 9023—1902.
2) Eventuale propunerĭ.

796.1—1 Direcțiunea.

Nr. 52989—902.
IV.

Publicațiune.

În sensul ordinului Ministeriului de finanțe § 19 p. 3) alinea a dóua emanat cu Nr. 64758 pe basa artic. de lege XXII ex. 1899, din partea subsemnatei Direcțiunĭ financiare reg. ung. prin acésta se aduce la cunoscința publică, că comisiunea pentru reclamațiunĭ instituită pentru comitatul Brasov **în ḑilele de 6, 7 și 8 Ianuarie 1903 va lua în pertractare recursele** întrate contra măsurării taxelor pentru licențele de beuturĭ și că aceste pertractărĭ se vor începe tot-déuna la **8 óre a. m** și se vor ținé în Palatul Direcțiunei Financiare.

La 6 Ianuarie se vor pertracta recursele posesorilor de licențe din Brașov de confesiunea gr. or. și gr. cat. ér **la 7 și 8 Ianuarie** a le celor-lalte confesiunĭ.

Pertractările sunt publice, așa dar fie-care partidă póte să se presente în persónă.

Brassó, 29 Decemvrie 1902.

Szenti Bálint,
consilier reg. și director financiar

1—2